

man begynde forfra igen. Jeg tror, at man uden Skade kunde lade Embedsmændene i Centraladministrationen give Afkald paa de mange Ben, de har udenfor Embedet, og arbejde længere med Embedsforretningerne. Det eneste, den høje Regering har kunnet anvise, er altsaa en Veksel paa 8 Timers Arbejdsdagen, som de høje Ministre heldigvis ikke har nogen Magt til at forlænge, og som de sikkert heller ikke vil kunne faa forlænget.

Med Hensyn til de rene Linier og klare Standpunkter er det ikke mindst bemærkelsesværdigt, at der er skabt rene Linier mellem Socialdemokraterne og de Radikale, og jeg maa, skønt det er sent, sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Rode, der omtalte mig paa en ikke alt for venskabelig Maade. Jeg skal indrømme, at jeg selv har været ude om det, jeg beklager mig heller ikke, men alligevel synes det mig, at det kræver et lille Tilsvær. Det er glædeligt, at der er kommet saadanne rene Linier, jeg vilde ikke være i Overensstemmelse med Sandheden, hvis jeg sagde, at jeg var ked af det. For mig, der i flere Aar har arbejdet for rene Linier, kan det ikke være helt ubehageligt, at der er en lille Kurre paa Traaden ikke blot mellem det ærede Medlem Hr. Rode og min Ringhed, men ogsaa mellem det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og til Dels det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg har sagt i min første Tale, at et socialdemokratisk Ministerium uden socialdemokratisk Politik var en Meningsløshed. Det synes at have ramt det ærede Medlem Hr. Rode ganske forfærdeligt, og det har aabenbart været den særlige Anledning til, at han omtalte mig saa venligt, som han gjorde. Det kan selvfølgelig ikke lade sig gøre at danne et socialdemokratisk Ministerium med den Forpligtelse overfor dem, det skal samarbejde med, at det ikke maa føre socialdemokratisk Politik. Det ærede Medlem Hr. Rode vil have det nødvendige Korrektiv i saa Henseende, hvis han tænkte sig, at han skulde danne et radikalt Venstreministerium med den Betingelse, at det ikke maatte føre radikalt Venstrepolitik. Jeg bebrejder heller ikke det ærede Medlem Hr. Rode saa meget, at han maatte sige mig nogle venlige Ord, for jeg kunde jo mærke, hvordan det i hans første og navnlig i hans sidste Tale var ham om at gøre at komme, om jeg saa maa sige, til højre for Landbrugsministeren. Det ærede Medlem maatte over, hvor han kunde være mindst lige saa frihandelsvenlig og liberaltvenlig som den

højtærede Landbrugsminister. Det naaede det ærede Medlem ogsaa at komme, og det forbavser mig i det hele ikke, jeg har forudsagt, at det vilde blive det ærede Medlems Bane. Det ærede Medlem maa jo, naar han først siger, at han ønsker en demokratisk Samling af Socialdemokrater og Radikale og Venstre, og derefter hører, at Socialdemokraterne i alt Fald ikke vil ind i den Samling, gaa over til højre for Landbrugsministeren og se, om han ikke kunde komme ind dér. Det er meget naturligt alt sammen, og der er for saa vidt intet at bebrejde det ærede Medlem. Naar han ser, at han ikke kan blive Minister, efter at det socialdemokratiske Parti er blevet det stærkeste Parti, er det rimeligt, at han ser sig om efter en anden Koalition, hvorefter han maaske alligevel kunde blive Midtpunktet i en Regeringspolitik. Jeg vil her gerne sige et Par Ord om det ærede Medlems politiske Bane. Den har været i Zigzag. Det ærede Medlem er begyndt meget radikalt. Det ærede Medlem begyndte saa vidt jeg husker, med et Blad „Piraten“, der var et meget dystert Blad, undgommeligt og yderst radikalt. Jeg tror, jeg ikke tager meget fejl, naar jeg vil kalde det et bolshevikisk Blad, og at det ogsaa var det i høj Grad i politisk Henseende. Derefter var det ærede Medlem en Periode ved „København“, det var konservativt i politisk Henseende eller nærmest konservativt og slet ikke bolshevikisk. Det ærede Medlem boltrede sig dér bravt, i visse Henseender genialt, dog ikke meget liberalt og ikke meget frisindet. Derefter var det ærede Medlem en Tid Redaktør af „Politiken“, og i den Tid var det ærede Medlem yderst konservativ, i hvert Fald meget mere konservativ, end Hørup var i sin Tid som Redaktør af „Politiken“. Endelig var det ærede Medlem Medlem af Københavns Borgerrepræsentation, og i den Periode stod det ærede Medlem ofte som Modstander af Socialdemokratiet, bekæmpede det ret skarpt til Tider og kunde i hvert Fald ikke paa nogen Maade siges at arbejde sammen med Socialdemokratiet i Borgerrepræsentationen. Det ærede Medlem har senere under Krigen været inde paa en socialistisk Bane, idet mange af det ærede Medlems udmærkede Reformere under Krigen i Virkeligheden var socialistiske og i mange Henseender gode, fortræffelige og passende til Situationen. Situationen under Krigen var jo den, at Kapitalismen var gaaet fallit, at den ikke kunde klare Stillingen, og det bedste Bevis paa, at Kapitalismen ikke kan redde os, og at Liberalismen heller ikke